

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਬਾਪ ਦਾ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣ ਇਸ ਆਇਰਨ ਏਜਡ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਏਜਡ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਫਸਟਕਲਾਸ ਸੀਟ ਰਿਜਰਵ ਕਰਾਉਣੀ ਹੈ”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਦੀ ਫਰਜ਼ ਅਦਾਈ ਕੀ ਹੈ? ਕਿਹੜਾ ਫਰਜ਼ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬੀਮਾਰ ਅਤੇ ਦੁੱਖੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖੀ ਬਣਾਉਣਾ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਫੰਦੇ ਤੋਂ ਕੱਢ ਘਨੇਰੇ ਸੁੱਖ ਦੇਣਾ - ਇਹ ਬਾਪ ਦੀ ਫਰਜ਼ ਅਦਾਈ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਬਾਪ ਪੂਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੇ ਮਰਜ਼ (ਦੁੱਖ) ਮਿਟਾਉਣ, ਸਭ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਨ। ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾ ਲਵੋ।
- ਗੀਤ:-** ਭੇਲੇਨਾਥ ਤੋਂ ਨਿਰਾਲਾ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਭੇਲੇਨਾਥ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਕਮਲ ਤੋਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਵਰਾਇਟੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਝਾੜ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਖ ਅਥਵਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਜਨਮ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ। ਮਨੁੱਖ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਦੋਂ ਪਧਾਰੇ ਸੀ? ਕਿਉਂਕਿ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦਵਾਪਰ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਮੈਂ ਆਕੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਝਾੜ ਤੋਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਝਾੜ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖੋ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਰੇਬਰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਤੇਤਾ ਵਿੱਚ ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਅਸੀਂ ਮਾਇਆ ਦੇ ਫੰਦੇ ਵਿੱਚ ਕਦੋਂ ਫਸੇ? ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹਿਸਾਬ ਲਾਉਣ ਤੋਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਕਦੋਂ ਆਵਾਂਗੇ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ। ਸਾਰੇ ਜੋ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਹਨ, ਸਾਰੇ ਦੁੱਖੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਾਸ ਭਾਰਤਵਾਸੀ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੀ ਮੈਂ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬੱਚੇ ਬੀਮਾਰ ਪੈਂਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਵਾ ਦਰਮਲ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਬਿਮਾਰੀ। ਸਾਰੀ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਮੂਲ ਇਹ 5 ਵਿਕਾਰ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕੱਦ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ? ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ - ਮਨ - ਬੁੱਧੀ ਸਹਿਤ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਦੁੱਖ - ਸੁੱਖ, ਲੇਪ - ਛੇਪ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜਦ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਦੁੱਖੀ ਨਾ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰਾ ਵੀ ਪਾਰੂ ਹੈ, ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਕੇ ਮੈਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਦੁੱਖੀ ਬਣ ਪਏ ਹਨ ਇਸਲਈ ਫਿਰ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਕੱਛ - ਮੱਛ ਅਵਤਾਰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰਸੁਰਾਮ ਨੇ ਕੁਲਹਾੜਾ ਲੈ ਖੜੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ।

ਇਹ ਹੈ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਅਤੇ ਜਗਤ ਪਿਤਾ। ਮਦਰ ਅਤੇ ਫਾਦਰ ਕੰਟਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਯਾਦ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ..... ਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੋਂ ਸੁੱਖ ਘਨੇਰੇ ਤਾਂ ਬਰੇਬਰ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਜੋ ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਈਸਕੋਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਰਸਟਕਲਾਸ ਦਾ ਰਿਜਰਵੇਸ਼ਨ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਭਾਵੇਂ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੀਟ ਰਿਜਰਵ ਕਰਾਓ, ਜਿੰਨਾ ਜੋ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਦ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਭ ਮਰਜ਼ ਮਿਟਾਉਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਗਤੀ - ਸਦਗਤੀ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਅੰਤ। ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਕੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਣਗੇ! ਕੀ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਕਈ ਗੁਰੂ ਮਿਲ ਕੇ ਪਤਿਤ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਗੇ? ਗੋਵਰਧਨ ਪ੍ਰਵਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਮਾਤਾਵਾਂ ਇਸ ਆਇਰਨ ਏਜਡ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਏਜਡ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਗੋਵਰਧਨ ਦੀ ਫਿਰ ਪੂਜਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੈ ਤੱਤਵ ਪੂਜਾ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਥਵਾ ਤੱਤਵ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮ ਰੱਬ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਭ੍ਰਮ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅੰਡੇ ਮਿਸਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਝਾੜ ਵੀ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਇਸ ਝਾੜ ਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ - ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਘਰਾਣਾ। ਫਿਰ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਹੈ 4 ਧਰਮ। ਤਾਂ ਹਿਸਾਬ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਕਿਹੜੇ - ਕਿਹੜੇ ਧਰਮ ਕੱਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ? ਜਿਵੇਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ 500 ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਆਏ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖ ਲੋਕ ਕੋਈ 84 ਜਨਮ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 84 ਜਨਮ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ

ਆਲਰਾਉਂਡਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਹਨ । ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਆਲਰਾਉਂਡਰ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਦੇਵਤਾ, ਖੜੀ, ਵੈਸ਼ਯ, ਸੂਦਰ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁਣੋ। ਹੁਣ ਇਹ ਸੁਣੋ ਅਤੇ ਜੱਜ ਕਰੋ ਕਿ ਸ਼ਾਸਤਰ ਰਾਈਟ ਹਨ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਰਾਈਟ ਹਨ ਜਾਂ ਜੇ ਬਾਪ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਰਾਈਟ ਹੈ? ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਟਰੁਥ। ਮੈਂ ਸੱਚ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਤਯੁਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਤੁਸੀਂ ਝੂਠ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਨਰਕ ਬਣ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਲਾਮ ਹਾਂ, ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹੋ - ਮੈਂ ਗੁਲਾਮ, ਮੈਂ ਗੁਲਾਮ ਤੇਰਾ.....ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਿਰਾਕਾਰੀ, ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸੁੱਖੀ ਬਣਾਉਣਾ। ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਅਗਮ - ਨਿਗਮ ਦਾ ਭੇਦ ਖੇਲੋ.....ਬਾਕੀ ਡਮਰੂ ਆਦਿ ਵਜਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਐਕਟਰਸ ਹੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਰਨਕਰਾਵਣਹਾਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ (ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਤੋਂ) ਸਥਾਪਨ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਗੀਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਹਿਜ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਯੋਗ ਲਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਹਾ ਹੈ ਨਾ ਯੋਗ ਲਵਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਝੋਲੀ ਭਰਨ ਵਾਲੇ, ਮਰਜ਼ ਮਿਟਾਉਣ ਵਾਲੇ.....। ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਪੂਰਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਿਖਵਾਉਂਦਾ ਵੀ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਯੋਗ ਸਿੱਖ ਕੇ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯੋਗ ਤੋਂ ਸਾਡੀ ਜੇਤੀ ਜਗਾਉਣ ਵਾਲੇ.....ਇਵੇਂ ਦੇ ਗੀਤ ਵੀ ਕੋਈ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਹੀ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰ ਲਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਤੋਂ ਵਰਸੇ ਦਾ ਵੀ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ। ਸਿਰਫ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਾ ਰੱਬ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਮੁੱਖ ਮਿੱਠਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਬਾਬਾ ਮਾਨਾ ਹੀ ਵਰਸਾ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣ ਕੇ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਸੰਖਧਵਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੁਸਤਕ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੱਚੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਸੱਚੀ ਗੀਤਾਂ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਸ੍ਰਰਗ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਕਥਾਵਾਂ ਬੈਠ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਪਾਰਵਤੀਆਂ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦ੍ਰੋਪਦੀਆਂ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਨੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਬੱਚੇ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ? ਅਰੇ, ਹੈ ਹੀ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ ਕਿ ਯੋਗਬਲ ਤੋਂ ਬੱਚੇ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਰਗਿਊ ਕਰੋਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਤਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਹ ਹੈ ਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਇਆ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖੀ ਕਰੇਗੀ। ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਸਿਕਿਲੱਧੇ ਹੀ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਗੇ। ਆਸਾਰ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਥੂਲ ਲੜਾਈ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਅਸੁਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜੇ ਲੜਾਏ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਨਾ ਕੋਈ ਲੜਾਈ, ਨਾ ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਮਾਰੀ, ਨਾ ਦੁੱਖ - ਅਸ਼ਾਂਤੀ। ਅਰੇ, ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਦੈਵ ਸੁੱਖ, ਬਹਾਰ ਹੀ ਬਹਾਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਸਪਤਾਲ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ, ਬਾਕੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੇ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਹੈ - ਕੋਈ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਦਾ ਖਾਧੀ ਹੋ? ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਦਾ ਖਾਧੀ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਤਕਦੀਰ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਜੋ 21 ਜਨਮ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਹੀ ਰਾਜ ਭਾਗ ਭੋਗਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕੰਟਰਾਸਟ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਸੁੱਖੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹੀ ਹੁਣ ਲੈਣਗੇ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਜੋ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਮਿਲੇਗਾ, ਫਿਰ ਤਾਂ ਭੁੱਖੇ ਮਰ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਰਾਜ ਪੂਰਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੇ ਕਿੰਨੀ ਉਮਰ, ਕੋਈ ਨੇ ਕਿੰਨੀ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਨੇਕਾਨੇਕ ਮਤ - ਮਤਾਂਤਰ ਹੈ। ਕੋਈ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਹੈ ਹੀ। ਅਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਕਦੀ ਬੀਮਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰੋਗ ਆਦਿ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ। ਅਰੇ, ਚੇਟ ਆਦਿ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਇਹ ਬੜੀ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਕੂਲ ਹੈ, ਇਕ ਹੀ ਟੀਚਰ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ। ਜੇ ਨਾਪਾਸ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਜਦ ਦੇਵਤੇ ਸੀ ਤਾਂ ਖੜੀ ਨਹੀਂ, ਜਦ ਖੜੀ ਸੀ ਤਾਂ ਵੈਸ਼ਯ ਨਹੀਂ, ਜਦ ਵੈਸ਼ਯ ਸੀ ਤਾਂ ਸੂਦਰ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਅਤਿ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਮਤ ਸਮਝੋ ਕਿ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਣਗੇ। ਪਰ ਹੁਣ ਤਾਂ ਨਵੇਂ ਤਿੱਖੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰੂਪ ਨਹੀਂ, ਕਹਿਣਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਮ ਦਾ ਭੂਤ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਰਾਵਣ ਦਾ ਕੋਈ ਬੁੱਤ ਜਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ।

ਅੱਛਾ, ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਸਕ੍ਰੀਨ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਸ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਗਾਈਡ ਬਣ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ - ਬੱਚੇ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਮੁੱਖ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਪਣੀ ਫਰਜ਼ - ਅਦਾਈ ਪਾਲਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਵਜਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ - ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ। ਮਦਦ ਦੇਣਗੇ ਤਦ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਦ ਪਾਓਗੇ। ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਯਗਿਆ ਰਚਿਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣ - ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋ। ਜਦ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਬਣੇ ਤਾਂ ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰੁਸ਼ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਦਲ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਨੂੰ ਕਲੰਕਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਵੇਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਅੱਗ ਨਾ ਲੱਗੇ! ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿੱਚਕਾਰ ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕਦੀ ਅੱਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਜਦ ਕਿ ਦੇਨੇ ਮਨਮਨਾਭਵ ਰਹਿਣ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਮਝਣ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣ ਕਾਰਨ ਹੰਗਾਮਾ ਮਚਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਦੀਆਂ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਕੋਈ ਗੱਲੀ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਇਵੇਂ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵਿਲਾਇਤ ਆਦਿ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਮ ਐਰੋਪਲੇਨ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਆਉਣ, ਭੀੜ ਮੱਚ ਜਾਵੇ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਅੱਛਾ, ਅੱਜ ਭੋਗ ਹੈ - ਇਹ ਹੈ ਪਿਆਰਘਰ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਸਸੁਰਘਰ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਦੂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਕੀ ਹੈ? ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੇ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਭੋਗ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਸਮਝਕੇ ਪੱਕਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਆਪਣੇ ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਨੂੰ ਕਲੰਕਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਨਿਰਾਕਾਰੀ, ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਬਣ ਆਪਣੀ ਫਰਜ਼ - ਅਦਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਤਤਪਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵਿੱਚ - ਵਿੱਚ ਏਕਾਂਤਵਾਸੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਭਵ :
ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰ ਦੇ ਲਈ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਅਤੇ ਏਕਾਂਤਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਅਤੇ ਏਕਾਂਤਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਸਮੇਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ, ਵਾਣੀ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਨਿਕਾਲਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਵਿੱਚ - ਵਿੱਚ ਥੋੜਾ ਸਮੇਂ ਵੀ ਨਿਕਾਲੇ ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਦੇ ਬਜਾਏ ਮੌਜ ਮਨਾਓ ਤਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਵੀ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।
